

EDITO

Luc Demol
korpchef van de
politiezone La Louvière

“
Partnerschap!
Zijn we ... Zijn ze ...
er klaar voor?”

Elk jaar zijn er burgers voor wie de zomer een hel is! Het toenemende wangedrag wordt een echte bedreiging voor het gemeenschapsleven. Jongeren komen samen om te praten, muziek te beluisteren, een glas te drinken, een sigaret te roken ...

Deze personen die toevallig samenkomen, vormen geen criminele straatbendes, maar zorgen wel voor hinder: geluidsoverlast, beschadigingen, graffiti, geen eerbied voor het milieu ... “Wat doet de politie hieraan?” hoort men klagen. Waarom treedt ze niet op? Heeft men zich al afgevraagd of de begeleiding, opvoeding, bewaking ... van die groepen wel een taak is van de politie? Die vraag stellen is al een antwoord op zich!

Er is zeker een rol weggelegd voor de politie, maar zijn de andere sociale actoren er ook bij betrokken?

Een van de pijlers van de gemeenschapsgerichte politiezorg is het partnerschap! Hebben we al geprobeerd een lijst op te stellen van de instellingen of actoren die ons kunnen helpen deze problematiek te beheeren? Hebben we al getracht met hen rond de tafel te gaan zitten? Boezemen we genoeg vertrouwen in om samenwerking te bekomen? Willen ze ons openhartig hun gevoelens prijsgeven?

Die vragen, waarop nog al te vaak negatief wordt geantwoord, moeten de doelstellingen worden die we zullen proberen te bereiken om het samenleven van onze medeburgers te verbeteren en zo excellente politiezorg na te streven.

Er is echter nog een lange weg af te leggen! De cultuur, visie, traditie van de verschillende actoren wijken vaak van elkaar af of staan zelfs lijnrecht tegenover elkaar. Brengen de huidige wetgevingen de maatschappelijke actoren dichter bij elkaar? Aanvaardt een procureur des Konings dat een burgemeester op de hoogte is van bepaalde feiten? Wil een sociaal werker een dialoog aangaan met een politieman en vice versa?

De eerste stappen zijn gezet, maar het zal nog wat tijd vergen om een echt partnerschap te bekomen. ■